

عنوان مقاله:

تاملی بر مبانی فلسفی حق بر محیط زیست سالم

محل انتشار:

پژوهش نامه حقوق اسلامی، دوره 13، شماره 2 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

علی مشهدی - استادیاز گروه حقوق عمومی و بین الملل دانشگاه حقوق دانشگاه قم

اسماعیل کشاورز - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی موسسه آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه ریزی نهاد ریاست جمهوری

خلاصه مقاله:

مبانی فلسفی حق بر محیط زیست از سه مفهوم ارزش، منفعت نیاز سرچشمه می گیرد. اینکه نیاز انسان به محیط زیست سالم یا منافع جوامع انسانی و یا تنها ارزش، صداری فرد انسان مبنای حق برخورداری از محیط زیست سالم است، دیدگاه های متفاوتی را مطرح نموده است. این حق به عنوان یکی از مصادیق نسل سوم حقوق بشر در قالب اسناد بین المللی نظیر اعلامیه استکهلم اعلامیه ريو، طرح میثاق نسل سوم حقوق بشر مورد شناسایی قرار گرفته است. حقی که در آن جامعه از آن جهت که جامعه است و نه اشخاص به طور منفرد، صاحب حق می شود. ولی از آنجا که جامعه واقعیتی متافیزیکی است و حقوق بشر بر علی روان شناختی (نظیر خودآگاهی و اراده آزاد) متکی است، در نهایت این افراد هستند که به دلیل عضویت در جامعه و نه به مناسبت فردیشان، صاحب حق بر محیط زیست سالم تلقی می شود. آثاری از هر سه نظریه فوق را می توان در اعلامیه های ارزشی زیست محیطی از جمله اعلامیه استکهلم مشاهده نمود. در این نوشتار به بررسی برخی از ابعاد فلسفی این نظریه ها پرداخته ایم.

کلمات کلیدی:

حق بر محیط زیست، انسان محوری، ارزش ذاتی، فایده گرایی، حقوق حیوانات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/835489>

